

avulgere, *v. a.* (lett.) čupati, iščupati, izvaditi, istrgati, otrgnuti.
avulso, *p.p.* di *avellere*, otrgnut, istrgnut.

avuta, *f.* primanje, primitak; (al giuoco) dobivena igra.

avallamento, *m.* spuštanje, smanjenje (zida); opadanje (vode); (geol.) slegnuće, ugnuće, stropoštanje.

avallare, *v. a.* spustiti, spuštati; srušiti. || *v. n.* sniziti, snižavati; sići; (geol.) odroniti se, obroniti se, survati se u dolinu; teći na niz, slijevati se u prodol (voda). || *=arsi*, *v. r.* spustiti se u prodol, otisnuti se, srušiti se.

avallatura, *f.* V. *avallamento*.

avvallo, *m.* V. *avallo*.

avvaloramento, *m.* pojačavanje, utvrđenje.

avvalorare (*avvaloro*), *v. a.* potkrijepiti, potkrjepljivati, utvrditi, ojačati; pojačavati. || *=arsi*, *v. r.* ojačati se, ohrabriti se.

avvappamento, *m.* sijanje, blistanje, buktenje, plamtenje.

avvampare, *v. r.* plamtjeti; (la biancheria, stirando) dati ridu boju, obojiti broncanom bojom. — *d'ira*, usplamtjeti srdžbom. || *v. n.* smuditi, osmuditi; paliti: opaliti (na plamenu).

avvantaggiamento, *m.* dobit, korist.

avvantaggiare (*avvantaggio*, *-gi*), pomoći, ići na ruku; obdariti, odlikovati, dati prevagu; zavjetati više no drugima. || *=arsi*, *v. v.* koristiti se, okoristiti se čim.

avvantaggiato, *ag. peso* —, dobra težina; scarpe -e, udobne cipele.

avvantaggio (*-gi*), *m.* korist, probitačnost; *d'* —, više.

avvedersi (*avvedo*), *v. r. e pron.* opaziti, opažati, spaziti, pribjediti, ugledati, smotriti; uvidjeti; *te ne avvedrai*, vidjet ćes.

avvedutamente, *av.* oprezzo.

avvedutezza, *f.* oštromnost, oštromlje, bistrina; oprez.

avveduto, *ag.* koji umije da previdi; oprezan, domišljat, obazriv, smotren; *fare uno*, upozoriti nekoga; *uomo* —, mudriča, čovjek koji je oprezan. || *Sinón.*: sagace, děstro, accorto, astuto, furbo, scaltro, tristo, malizioso, franco, svegliato.

avvelenamento, *m.* trovanje; (fam.) jak smrad, otrov.

avvelenare (*avveleno*), *v. a.* trovati, otrovati; (fig.) zarogačiti život; kvariti, pokvariti; (amarreggiare) žalostiti, ožalostiti, ozalošćivati; (inaspire) pozlijediti ranu. || *=arsi*, otrovati se.

avvelenatore, *m. (=trice, f.)* trovač, trovačica; otrovnik, otrovница.

avvenente, *ag.* divan, krasan, dražestan, ljubak, pun draži; ugledan.

avvenenza, *f.* draž, milina, ljepota, prijatnost, krasota, ubavost; ljupkost, dragost.

avvenimento, *m.* događaj, zgoda; (assunzione) uzvišenje, uzdignuće; (accidentale) slučaj; — elementare, elementarni, prirodni događaj. || *Sinón.*: avventura, accidente, caso, contingènte, contingēza, accidentalità, incidentēza.

avvenire (*avviene*; perf. *avvenne*), *v. n. imp.* dogoditi se, događati se, slučiti se, desiti se, zbiti se. || *=arsi*, *v. r.* (addirsi) dolikovati, pristojati se; *avviene che*, dogada se, sluči se; *come avviene che...?*, kako se dogodilo, slučilo da...?, *chechē avvenga*, dogodilo se što se dogodilo, kud puklo da puklo; *come s' avviene*, već kako bude.

avvenire, *m.* budućnost; *gli* —, potomstvo; *in* —, u buduće, s vremenom, u napredak, od sele.

avvenirismo, *m.* (neol. mus., polit.) sistem koji se osniva na budućnosti.

avvenirista (*-sti*), *m.* (neol. mus., polit.) koji računa na sutrašnjicu, na budućnost.

avveniristico (*-ci*), *ag.* (neol. mus., polit.) od sutrašnjice, od budućnosti.

avventamento, *m.* nasrt, nasrtaj, juriš; spuštanje (lade u vodu).

avventare (*avvento*), *v. a.* bacati, baciti, dobaciti, hitnuti; — *un colpo di piede*, udariti nogom. || *=arsi*, *v. r.* ići smjelo u svijet; jurnuti, kidisati; nasrnuti na; zatjerati se za kim. || *v. n. colore che avvēnta*, boja koja upada u oči; — *giudizi*, prenaglići se u prosudivanju, u mišljenju.